

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/319/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117225009
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117225009.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155, zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, Martin, p r o t i žalovanému: N. S., J.. XX.X.XXXX, G. K., Š. X, o zaplatenie 520,16 Eur a prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 236,79 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne od 21.2.2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Žalobca n e m á nárok na náhradu trov konania a žalovanému súd nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. žalobou zo dňa 15.12.2017 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 520,16 Eur s úrokmi z omeškania 5,05% ročne od 3.3.2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa X.X.XXXX uzatvoril zmluvu o pôžičke, ktorou poskytol žalovanému pôžičku vo výške 800 Eur. Žalovaný mal pôžičku splatiť 36 mesačnými splátkami po 33,13 Eur a to až do celkovej sumy pôžičky 1.126,42 Eur. Doposiaľ však zaplatil len 563,21 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný pôžičku riadne nesplácal, pôvodný žalobca listom zo dňa 31.12.2014 ho vyzval k úhrade dlžných splátok a upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, čo napokon realizoval dňa 19.2.2015. Výšku dlžnej sumy vyčíslil ako rozdiel istiny ku dňu podania žaloby vo výške 1.083,37 Eur a prijatými úhradami žalovaného.

2. Žalovaný sa doposiaľ k žalobe nevyjadril, aj keď táto mu bola doručená ešte dňa 16.2.2018.

3. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľský spor podľa § 290 CSP. Súd v tejto veci rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na § 297 písm. b/ CSP. Podľa citovaného ustanovenia pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur.

4. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

5. Vzhľadom na to, že žalovaný nereagoval na žalobu, teda nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, platí fikcia o ich nespornosti a keďže zároveň boli splnené aj ďalšie zákonné podmienky pre postup v zmysle § 297 písm. b/ CSP, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

6. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa X.X.XXXX, predžalobnou upomienkou zo dňa XX.XX.XXXX s doručenkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

7. Dňa X.X.XXXX bola uzavretá formulárová písomná zmluva o poskytnutí pôžičky medzi veriteľom - spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným ako dlžníkom pod č. XXXXXXXX. Touto zmluvou veriteľ poskytol žalovanému pôžičku vo výške 800 Eur s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 32%. Dohodnutých bolo 36 splátok po 33,13 Eur, takže náklady spotrebiteľa boli vyčíslené na 326,42 Eur. Celkovo žalovaný mal zaplatiť veriteľovi 1.126,42 Eur. V zmluve je uvedené aj RPMN vo výške 24,68% a jeho priemerná hodnota 46,35%. Ako termín konečnej splatnosti úveru je uvedený február 2016.

8. Súčasťou zmluvy sú aj zmluvné podmienky, ktoré sú podpísané stranami, v ktorých pod bodom 6.2 sa uvádza, že pokiaľ nie je v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20.dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

9. Bod 7 zmluvy obsahuje RPMN, konkrétne vzorec pre jeho výpočet a vysvetlenie spôsobu výpočtu, z ktorého je zrejmé, že pri výpočte sa vychádza z výšky pôžičky, počtu splátok, výšky splátky a intervalu vyjadreného v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania.

10. V bode 8.4 týchto zmluvných podmienok je upravená aj možnosť veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred.

11. Z predmetnej zmluvy o pôžičke vyplýva aj to, že veriteľ zisťoval len čistý mesačný príjem žalovaného, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 517 Eur a žiadne iné údaje súvisiace so zisťovaním jeho bonity zo zmluvy nevyplývajú. Súd pritom vyzval právneho zástupcu žalobcu na preukázanie splnenia povinnosti veriteľa ohľadom zisťovania bonity žalovaného v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. listom zo dňa 11.1.2018, ktorý mu bol doručený 15.1.2018, avšak doposiaľ na túto výzvu nereagoval.

12. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný neuhrádzal splátky pravidelne, celkovo zaplatil veriteľovi 536,21 Eur.

13. Veriteľ listom zo dňa 31.12.2014 vyzval žalovaného na vyrovnanie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 99,39 Eur s tým, že pokiaľ do 5.2.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci október 2014, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Tento list bol zasielaný žalovanému doporučene, v odbernej lehote si ho žalovaný neprevzal a preto bol vrátený veriteľovi dňa 27.1.2015.

14. Následne právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplatiť ku dňu 19.2.2015, ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, o čom zaslal žalovanému list zo dňa 25.2.2015, ktorý zasielal obyčajnou zásielkou.

15. Pôvodný žalobca zanikol zlúčením ku dňu 1.1.2018 a jeho právnym nástupcom sa stala VÚB a.s., o čom súd rozhodol uznesením č.k. 11Csp/319/2017-18 zo dňa 24.1.2018.

16. Uplatnený nárok bolo potrebné posúdiť predovšetkým podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2013 do 9.6.2013).

17. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

19. Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

22. Podľa § 9 odseku 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102>> a podmienky ich uplatnenia,
u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102>>,
v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102>>.

23. V danom prípade súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia v kontexte s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 9.11.2016 dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným spĺňa všetky povinné náležitosti v porovnaní s článkom 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Citovaná smernica v článku 22 upravuje úplnú harmonizáciu a záväzný charakter predovšetkým pokiaľ ide o náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo znamená, že členské štáty EÚ nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej právnej úprave zahrnúť iné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere než sú uvedené v článku 10 ods. 2 smernice.

24. Súdny dvor EÚ vo vyššie citovanom rozsudku uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. i/ v spojení s písm. h/ citovanej smernice sa má vykladať tak, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia podľa európskeho súdu bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. V odôvodnení rozhodnutia Súdny dvor uviedol, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky podľa článku 10 ods. 2 písm. i/ a článku 10 ods. 3 smernice. Súd len pripomína, že aj podľa slovenského právneho poriadku a to konkrétne § 9 ods. 3 a 5 zákona č. 129/2010 Z.z. má spotrebiteľ právo vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady.

25. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na právny záver vyplývajúci z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, ktorý poukazuje na nutný eurokomformný výklad v súlade s citovaným rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/2015.

26. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/

c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenia zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

28. Pokiaľ ide o povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd prijal záver, že predmetná zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným obsahuje všetky povinné náležitosti zmluvy a preto nie je možné aplikovať § 11 ods. 1 citovaného zákona. Napriek tejto skutočnosti je však potrebné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový a to s poukazom na § 11 ods. 2 citovaného zákona. V zmysle danej právnej úpravy je totiž veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Rozhodujúce je dodržanie postupu podľa § 11 ods. 2, v zmysle ktorého veriteľ musí zistiť sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa t.j. nielen jeho príjmy, ale tiež jeho rodinný stav, počet vyživovaných osôb a jeho výdavky. Pokiaľ veriteľ tak nepostupuje, zákonodarca jasne zadefinoval jeho počínanie a to hrubé porušenie povinnosti a z toho vyvodil sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

29. V danom prípade právny predchodca žalobcu zisťoval bonitu žalovaného len z jeho príjmu. Tento údaj však na zistenie schopnosti klienta splácať úver nepostačuje a preto súd prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona. Žalovaný má teda žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru 800 Eur bez úrokov a poplatkov a keďže doposiaľ zaplatil 520,16 Eur, jeho dlh predstavuje sumu 236,79 Eur. Súd preto považoval za dôvodné vyhovieť žalobe len v tejto časti a v prevyšujúcej ju ako nedôvodnú zamietol.

30. Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobca nárok podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

31. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Pôvodný žalobca úver predčasne zosplatnil s poukazom na § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Toto predčasné zosplatnenie súd však považoval za absolútne neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom (§ 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a to s poukazom na § 11 ods. 2 vetu prvú zákona č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorej ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 (čo súd v tomto prípade ustálil a vysvetlil v predchádzajúcej časti rozsudku) nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd preto priznal úroky z omeškania až odo dňa nasledujúceho po prirodzenej splatnosti úveru. Posledná splátka úveru bola splatná 20.2.2016, preto súd priznal úroky z omeškania od nasledujúceho dňa. Žalobca totiž neuplatňoval úroky z omeškania z omeškaných splátok, ale z celej istiny. Keďže úroky z omeškania žiadal priznať už od 3.3.2015 a súd ich priznal až od 21.2.2016 bola žaloba zamietnutá aj v časti úrokov z omeškania požadovaných od 3.3.2015 do 20.2.2016.

35. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol v spore v prevažnej časti neúspešný (v podiele 54%) a preto nárok na náhradu trov konania mu nevznikol. Úspešnejší bol žalovaný, ale tomu preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.